

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

S

S

U

M

HUSK FØLGENDE

Søndag den 14. september 1980

Elevstævne på KFUMs Soldaterhjem i Viborg
kl. 14,30. Tale ved Poul Jeppesen.

Søndag den 21. september 1980

Elevstævne på Østergårds Hotel i Herning
kl. 20,00. Tale ved Thea Meldgaard og
Bruno Graversen.

Fredag den 26. september 1980

Repræsentantskabsmøde på skolen.
Se inde i bladet.

Bibelkursus på Højskolen

Mandag og tirsdag den 29. og 30. september er
alle velkomne til det traditionelle bibelkursus.
Program sendes til alle.

Halmøderne i oktober

Mandag, tirsdag, onsdag og torsdag den 27.-30.
oktober bør vi alle slutte op og fylde Højskole-
hallen.

Nr. 8 . August 1980 . 72. årgang

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Ved et lederskifte

*Bestyrelsens og medarbejdernes
hilsen og tak til
Ellen og Thomas Mogensen*

(indrykket uden om redaktionen)

1. september 1980 bliver en mærkedag i Nr. Nissum Høj- og Efterskoles historie: et lederpar træder tilbage, og et nyt kommer til. Går man skolens historie igennem, viser det sig, at vagtskifterne har fundet sted i 1901 – 1906 – 1909 – 1911 – 1919 – 1931 – 1967 – og nu i 1980. Det giver en »regeringstid« på ca. 10 år i gennemsnit. Længst på posten har forstanderne Kaag og Kristensen været, hver med 18 år. Dertil må føjes, at de begge har haft en lærerfortid ved skolen, før de blev forstandere.

Nummer 9 i rækken er Ellen og Thomas Mogensen, og også for dem gælder det, at bestyrelsen kendte dem som gode medarbejdere ved skolen, inden den overgav ledelsen til dem i 1967. De følgende 13 år viste til fulde, at det var et lykkeligt valg, og det gælder, hvad enten vi betragter denne periode ud fra en menneskelig, åndelig, pædagogisk eller økonomisk/administrativ synsvinkel.

Ellen og Thomas Mogensen fik lykke til at gøre skolen til et skolehjem med alt, hvad det indebærer: tryghed, hygge, orden, god forplejning, vidt til vægge og højt til loft, også åndeligt. Skolen blev et godt sted at være for elever, medarbejdere, bestyrelse og et utal af gæster og kursister. Praktisk håndlag og hjertevarme gik op i en højere enhed, så det var dejligt at være med i skolekredsen. En sådan indstilling og udstråling kommer af et varmt og frodigt sind, der havde råd til at

give plads for andres evner og kunnen, så det blev medarbejdernes lyst og glæde at yde det allerbedste.

Utallige gange har Mogensen i tale og skrift henvist til skolens motto: »Bed og arbejd«, og det har aldrig været tomme ord for ham. Hver dag blev begyndt med bøn. Med enestående trofasthed har Mogensen selv gennem årene holdt morgenandagt med elever og personale og været omhyggelig i valg af salmer og bibelord. Efter en sådan start på dagen, der altid sluttede med verset: »Gå da frit enhver til sit og stole på Guds nåde«, kunne man gå ud og prøve på at leve op til anden del af mottoet: arbejd.

Hvor har de to slidt. Ofte ud over rimelighedens grænser, men hemmeligheden bag frodigheden og væksten på skolen var jo netop, at der var et lederpar, der selv gik foran og tog de hårdeste tag. Frugterne er ikke ude-

blevet. De er synlige for alle, der vil og kan se. Og der kommer mange for at se: gamle elever, der næppe kan finde rundt i de mange nybygninger, foreninger og folk fra egnen, der nyder godt af idræts- og svømmehallen. Det har været Ellen og Thomas Mogensen en hjertesag at lade skolen være en åben skole, der gav plads for utallige initiativer, hvad enten det drejede sig om sport eller forskellige arrangementer, hvor det var Guds ord, der var i højsædet i tale og sang.

De mange praktiske gøremål for en forstander bevirker, at der ikke bliver ret mange timer til egentlig undervisning. Det har Mogensen følt som et stort savn. Der kan ikke herske tvivl om, at netop i skolestuen og idrætshallen var Mogensen i sit es. Mogensen ejer evnen til at udvælge stof og fremlægge det på en jævn og letforståelig måde, så alle får udbytte af det.

Det var Mogensens lyst og glæde at sætte ting i gang. Resultatet er imponerende: Østfløj, foredragssal, svømmehal, sløjdsal, klasseværelser i haven, den store Nordfløj med elevværelser, klasseværelser og mediatek, udvidelser i spisesalen i takt med et stigende elevtal, aldrig hvilende vedligeholdelser og forbedringer af bestående bygninger, medinitiativtager til oprettelsen af Kongensgård Landbrugsskole. Altsammen noget materielt, men rammer, hvori ånden kan virke.

Enhver, der kender en højskole indefra, ved, at uanset om tingene synes at lykkes godt eller mindre godt, så er der et lederpar, som daglig må kæmpe en kamp for at få tingene til at fungere. Det bliver en bønnens kamp for at få visdom og kræfter. Denne kamp kender Ellen og Thomas Mogensen og ville næppe være den foruden. Men det er forståeligt, at der en dag kan komme et ønske om at måtte blive fritaget for byrderne og få mere tid til hjem- og familieliv. Tiden er kommet for Ellen og Thomas Mogensen, og de søger til »Egely«, som deres nye hjem hedder.

På falderebet skal lyde en stor og hjertelig

Til alderdommen er jeg den samme, jeg bærer jer, til hårene gråner. Esajas 46,4.

En moder kan lettere pleje seks børn end seks børn én moder. Det er en erfaring, hvis sandhed adskillige har måttet stadfæste. Heldigvis er der undtagelser! Lykkelige er de mødre, de fædre, der har sådanne børn. Men vi, som er begyndt at gråne, kan jo nok ængstes ved tanken: Hvordan mon det vil gå os, når vi engang . . . – Gud ved besked med, når vi er unge; når vi står på livets middagshøjde; når vi begynder at ældes; Gud ved besked med, når vi – ja, lad os bare sige det: Når vi som gamle er i vejen. Gud kender vore livs-afsnit. Og i hvert af dem er det hans hånd, der bærer os. Guds hånd bliver aldrig træt. Det er helt sikkert. Han bar os, da vi var nyfødte børn; han vil bære os, når vi bliver olding. Endnu er aldrig nogen faldet ud af hans hånd.

Du vil bære os også i alderdommens dage, du trofaste Gud. Driv dem bort, de bekymringer vi gør os for vor livsaften. Du er og bliver vor Fader ind til vort livs sidste stund.

— — —
Et godt stykke i alle – eller til alle – aldersklasser.

Ths. M.

---

tak til Ellen Mogensen, som vi kender som højskolemor, der er ligevægtig, dygtig, huslig, med evnen til at lytte og hygge, og som kan give træfsikre kommentarer ud af et levende og medfølelsesfuldt sind, både i lyse og mørke timer.

Og en stor og hjertelig tak til højskolemanden, idrætsmanden, pædagogen, landmanden, havemanden, kloak- og vandmesteren, tømreren, mureren og redaktøren, ja altmuligmanden Thomas Mogensen. Tak for en helhjertet indsats. Vi ønsker Guds rige velsig-

nelse og beder om, at deres livsaften må blive lys.

Martin A. Hansen siger:

»Stenen får ikke tunger efter ønske.
Træet får ikke vinger af længsel.
Hjertet bliver ikke et andet, selv om det
jamrer over sig selv. –
I brændingen synger stenene,
i stormen løfter granen vingerne,
en fremmed har ramt hjertet.«

Lad stenen, træet og hjertet være et billede på højskolen og livet på en højskole. Det bliver altsammen noget dødt og intetsigende, hvis der ikke er en magt, der får det til at blive noget levende. En sådan magt har Ellen og Thomas Mogensen fået lykke og velsignelse til at være.

Poul Jeppesen

1. august 1980

var en betydningsfuld dato i Ellens og mit liv. Historisk ville jeg gerne sige, for hvert menneske har sin egen livshistorie.

Vi havde flyttet så godt som alt vort jordeiske gods og indrettet os på en tilværelse på »Egely« i juli måned, men 1. august var alligevel skelsættende, idet vi denne dato i et uhøjtideligt øjeblik overlod vort nøgleknippe til Graversen, det, som kan åbne dørene på skolen, og som i mange år har været i vores varetægt.

Uhøjtidelig og alligevel så afgørende.

Og så gik det hjemad til en hel anden tilværelse – men forhåbentlig til en ligeså rig tilværelse.

Hvad så?

Ja, der er jo en måned til, hvor min underskrift stadig er gældende officielt, men Ellen optræder nu i sin gamle rolle som hjemmearbejdende husmoder – og så kan I vel regne ud, at jeg blot er hjemmegående husfader. Vi glæder os begge til at opleve nogle år – få

Repræsentantmøde

Fredag den 26. september 1980 indkaldes der til ordinært *Repræsentantmøde* på Nr. Nisum Høj- og Efterskole.

Dagsorden ifølge fundatsen:

Valg af dirigent og protokolfører.
Formanden aflægger beretning.
Revisoren fremlægger regnskabet.
Valg til bestyrelsen. Efter tur afgår Ingv. O. Godtkjær, H. P. Hansen og Elisabeth Hejbøl. Ingv. O. Godtkjær er ikke villig til genvalg.
Nyt fra og om skolen.
Eventuelt.

Alle repræsentanter vil få tilsendt en mere fyldestgørende dagsorden inden mødet.

Det skal bemærkes, at forslag, der ønskes behandlet på det ordinære repræsentantmøde må være formanden, pastor Ingv. O. Godtkjær, Møborg, 7660 Bækmarksbro, i hænde senest 8 dage før mødet. Det samme gælder forslag til bestyrelsesvalg.

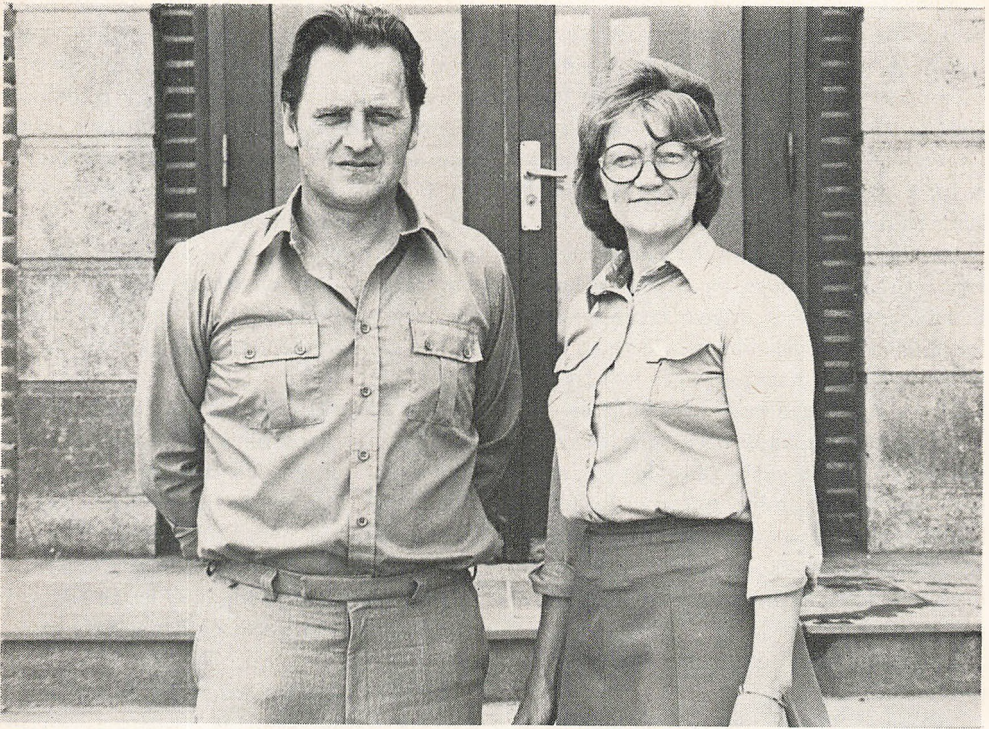
eller mange – hvor vi igen får tid til læsning, til håndarbejde, til børn og børnebørn og være med der, hvor der er brug for os. Personlig glæder det mig at være leder for et drengefodboldhold her i Nr. Nisum. Arbejdsløshed bliver ikke aktuel foreløbig.

Vi håber også, at vor tilknytning til skolens gamle elever fortsætter, og at vi kan glæde os til at møde jer ved givne lejligheder ...

Vi forlader skolens daglige ledelse med ønsket om at Guds velsignelse må lyse over stedet, over elevflokkene, over hele medarbejderstaben i undervisning, rengøring, køkken osv. og over den familie, der nu skal stå med det egentlige ansvar.

En tak mangler endnu. – Den gælder bestyrelsen, der gennem 13 gode år har stået bag arbejdet i lyst og nød.

Tak. *Ellen og Thomas Mogensen*

Velkommen!

Bestyrelsen har endnu en gang fulgt en god tradition op, nemlig at vælge en forstander ud af lærerstaben. Alle, der kender Lisbeth og Bruno Graversen, ved, at de ganske jævnt og stiltfærdigt ønsker at begynde deres nye og ansvarsfulde gerning, uden at der bliver gjort væsen ud af det. Det skal blive respekteret, men i elevbladet skal lyde en tak, fordi de ville gå ind under opgaven.

De ønsker, vi har for dem, kan udtrykkes gennem en sang, som ofte synges på skolen, og som let omskrevet lyder:

Kundskabs Fader, visdoms væld,
til deres gerning giv dem held!
Hvad de planter, lad det lykkes,
hvad de grunder, lad det bygges
på den rette hjørnesten!

Bestyrelsen, medarbejderne, P.J.

Hurtigt avancement - men ingen revolution

(klippet i Lemvig Folkeblad).

Kun henholdsvis to og et år efter, at de startede som lærere på Nr. Nissum Høj- og Efterskole overtager Lisbeth og Bruno Graversen, der bl.a. har en fortid i Flynder, forstanderjobbet på skolen. Nogle kunne måske tro, at det hurtige avancement skyldes en »paladsrevolution«, men det er der ingenlunde tale om. Ægteparret Graversen gør opmærksom på, at de er til sinds at følge i de fodspor, som det hidtidige forstanderpar, Ellen og Thomas Mogensen, har trådt gennem 13 år, men træder ud af 1. september for at overlade roret til yngre kræfter.

Bruno Graversen, 43 år, og hans kone Lisbeth, 40 år, blev begge dimitteret fra Nr. Nisum Seminarium i 1963, hvorfra kursen blev sat mod Flynder Centralskole, hvor de begge virkede som lærere indtil 1974 – for Bruno Graversens vedkommende – men lidt længere for Lisbeths. Hun var senere i en årrække lærer på Bøvling Hovedskole.

I 1970 købte ægteparret ejendommen Ø. Flyndergård i Flynder, og i 1974 besluttede Bruno Graversen at opgive lærergerningen for at blive fuldtidslandmand. Dermed vendte han tilbage til den »plov«, hvorfra han kom, før han begyndte at læse til lærer.

– Jeg savnede landbruget, som jeg er opvokset ved, og det var baggrunden for, at jeg søgte tilbage til »mine rødder«. Lysten til landbruget sidder stadig i mig, men man bliver ældre, og de økonomiske vilkår for erhvervet er jo heller ikke de bedste, siger Bruno Graversen.

– Hvordan kom du tilbage til lærergerningen?

– Gennem de 4 år, hvor jeg var landmand, ringede forstander Mogensen flere gange til mig og spurgte, om jeg ikke snart var ved at være træt af det landlige liv. Han havde en plads til mig som lærer på høj- og efterskolen, og i foråret 1978 tog jeg mod til mig. Sidste år blev Lisbeth også ansat her. Senere er vi flyttet ind i en af skolens lærerboliger, og to af vore tre drenge går i Nr. Nisum Skole. Så vi er blevet nissumboere, hvilket dog ikke indebærer, at vi har glemt Flynderboerne. Vi har stadig vores ejendom der og mange venner.

Da den situation opstod, at der skulle udpeges en ny forstander, spurgte skolens bestyrelse lærerkollegiet, hvem de ville pege på, og på den måde faldt valget på os. Den tillid vil vi efter bedste evne forsøge at leve op til – vel vidende, at det er enormt svært at skulle efterfølge Ellen og Thomas Mogensen.

– – –

To mennesker er ikke ens, men vi har me-

get til fælles i tankegang med det afgående forstanderpar. Vi kommer ikke til dette job med en ny programmerklæring. Ligesom Mogensens har vi vældig respekt for traditioner på stedet. Dem vil vi forsøge at leve op til, men naturligvis hele tiden gøre dem nutidige. Fodsporene er dannet. Nr. Nisum Høj- og Efterskole er en skole, som gerne vil være med til at sætte sit præg på det omgivende samfund. Vi har en forpligtelse til at gøre eleverne samfundsbevidste og opdrage dem til at være borgere, der tager aktiv del i samfundslivet.

Den drivkraft, der først og fremmest fik os til at tage imod tilbuddet om at blive forstanderpar, er glæden ved at omgås unge mennesker. Den værste tid for os her på skolen er i ferierne, hvor skolen er tømt for elever. Det job, vi nu går ind til, føler vi som en vældig udfordring, som vi vil lægge alle vore kræfter i, siger Lisbeth og Bruno Graversen.

– – –

Bruno Graversen har siden 1974 siddet i Lemvig Byråd, valgt af Venstre i Tangsøområdet, men når indeværende byrådsperiode udløber ved udgangen af 1981, bliver det farvel til kommunalt arbejde.

– Jeg har meddelt min vælgerkreds i Flynder, at jeg ikke stiller op til næste byrådsvalg. Der er simpelt hen ikke tid til både at være i byrådet og skulle lede en skole. Jeg har forsøgt i den nuværende periode at blive aflastet en del i byrådsarbejdet, men det har været svært at få lov til det, siger den nye forstander, der er medlem af såvel byrådets kulturudvalg som socialudvalget.

Selv om det måske bliver et stort arbejde for det nye forstanderpar at komme ind i en forstanders daglige, vidtspændende virke, så er der i al fald en opgave, de ikke behøver at spille så megen tid på: Nemlig at skaffe elever til efterskolen. Ikke blot i det skoleår, der starter om kort tid, er der fuldt hus (godt 120 elever). Nej, der er sågar fyldt op til bristepunktet til og med skoleåret 1982–1983.

Derimod går det mere træt med at få ele-

Jubilæumsfestens 25 års jubilarer

ver nok til en del af skolens virksomhed, der hedder højskole. Året igennem kører man en lang række kortere højskolekurser, men det er de længevarende kurser, det kniber med tilslutning til. Det er dog ikke udelukkende et Nissum-problem. Og stor eller lille tilgang. Under alle omstændigheder vil der også fremover skulle stå Nr. Nissum Høj- og Efterskole, og ikke blot sidste del af virksomheden.

– Vi har stor respekt for den opgave, vi nu går ind til, men vi er ikke bange for den. Bl.a. fordi vi har en så positiv og medlevende lærerstab, som næppe findes bedre noget steds i dette land, siger Lisbeth og Bruno Graver-sen.

GLIMT

Tiden – fremad ved vi at der er længe til jul, men samtidig er tiden fra sidste jul så kort, så kort. Jeg griber mig sommetider i at sige halv-højt: »Næ, nu er der gået en halv time mere.« Tiden er fløjet af sted – og vi med den.

Sommerferien har været en oplevelsesrig tid. Det folk i almindelighed forstår ved ferie, har vi ikke rigtigt oplevet i år – altså Ellen og jeg. Som nævnt var junis ferietid jo optaget, og første uge i juli gik med flytning og rengøring af skolen, og så kom:

Sangkurset for Jubilo og IM sangkor. 230 mennesker er mange på et sted. Alle lokaler i brug. Musik og sang fra kælder til kvist. Heldigvis boede mange i telt eller campingvogn, men der var dagligt omkring 200 til middag. Der blev afsluttet med en koncert lørdag aften og der var mange tilhørere.

Familiekurset eller Forbundscamp var et til-løbsstykke. Vi kunne have fyldt 2 kurser – men nøjedes med det ene der til gengæld havde 159 deltagere. Også her boede en del i telt eller campingvogn. Her var der bibel- og studiegruppe

alle formiddage og idrætsaktiviteter fra kl. 14,00 til ca. 2,00 nat. Vore idrætsfaciliteter blev udnyttet til bristepunktet – det var simpelthen skønt – at se en drøm opfyldt.

Og så trængte vi til en efterbearbejdning af lokaler, værelser osv. Bjarne og to andre ekstra-pedeller, Preben S. og Ebbe G., tog et mægtigt tag med maling af vinduer, døre, pavillon, klasse- og elevværelser. Alt imens havde Josef som sædvanligt travlt i haven. Det så faktisk godt ud til vi skulle have næste kursus.

Sommer-Uge-Kursus. – Et andet tilløbsstykke. Med små annoncemidler blev kursus overtegnet med 90 deltagere – tænke sig at måtte sige nej til folk, der ville på højskole(kursus). En flok, der falder vældig til på skolen.

Graversen har uhyre travlt med næste efter-skoleophold, og skemaer om stats- og kommune-støtte tager tid, men den er veludnyttet, da arbejdet med disse skemaer giver indblik i elev-flokkens baggrund.

Skoleåret begyndte i år søndag d. 17. august. Kl. 18–20 ankom eleverne. Så var der velkomst m.m., og mandag morgen gik alle i funktion.

Høsten. Ja, vi var alle på fællesudflugt (lære-re, børn, piger, pedeller osv.) fredag den 8. august. Vi var bl.a. på Mors og her høstede de. Josef strakte hals – og har faktisk siden snakket om, at vi skal have høstet så snart vejret er der-til. Fra andre år ved vi jo, at Højskolen helst skal undgå at blive den sidste, der høster sit korn – og denne tort undgår vi nok også i år.

Trådene klippes jo over før eller siden, også gennem tilrettelæggelse af bladet, men endnu engang skrev jeg »glimt« fra en rig tilværelse – en meningsfyldt sommerferie.

Ths. M.

✧ Højskolepost

Vore møder

19. sept. Haderup. Ths. M.
19. sept. Nr. Felding. B. G.
22. sept. Sønderhå. Ths. M.
25. sept. Ramme. P. J.

Elevstævne i Viborg

Vi samles på KFUMs Soldaterhjem søndag den 14. september 1980 kl. 14,30. Vi kommer mange fra skolen og håber det samme fra egnen. Velkommen til et godt stævne.

Elevstævne i Herning

Vi samles på Østergårds Hotel søndag den 21. september 1980 kl. 20,00. Vi håber som sædvanlig at vi mødes mange i Herning.

Andre elevstævner

Der afholdes elevstævne som sædvanlig i Vin-derup og Thy/Mors-kredsen i november.

Andre steder ser vi gerne, at der holdes stævne – og vi kommer gerne.

Dødsfald

Herved meddeles I, at tidligere elev, Agnes Andersen, 1930 (Rosengården, st. 41, 5853 Ørbæk), er afgået ved døden 2. pinsedag 26/5 1980.

Agnes Andersen var i over 40 år organist ved kirken og udfyldte denne plads med stor dygtighed og glæde. Agnes var et stille, mildt og taknemmeligt menneske. Vi ærer hendes minde.

Margrethe Hansen

Svendborg Landevej 2, Nyborg

Efterlysning

Hallo! Hanne Sørensen, forårshold 1977, kalder. Hvad har I gjort ved »314«? Jeg og andre savner den.

Hvis I ikke snart ser efter at komme ud af starthullerne og sender bud til mig, når I sender »314« videre, vil jeg gerne frabede mig for-mandskabet af »314«.

Det kan ikke være meningen, at jeg skal rykke for »314« hele tiden. Der er flere, som har spurgt mig, om det ikke snart er deres tur til at se »314«.

Hvis der er nogen, som ikke gider at sende »314« videre, må de melde sig ud af samme. Dette er måske lidt hårdt sagt, men det er ment så hårdt, som det er sagt, så nu håber jeg snart at høre fra jer *alle*.

PS: Læg mærke til min nye adresse.

En hilsen til jer alle på skolen fra en gammel elev.

Venlig hilsen Hanne Sørensen

Udgivet af

Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening.
Redigeret af forstander Ths. Mogensen.